

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2007

Utgiven i Helsingfors den 15 februari 2007

Nr 162—166

INNEHÅLL

Nr		Sidan
162	Lag om ändring av 20 § i inkomstskattelagen	571
163	Republikens presidents förordning om ikraftträdande av överenskommelsen med Algeriet om ömsesidigt främjande av och skydd för investeringar och av lagen om ikraftträdande av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen	572
164	Statsrådets förordning om arsenik, kadmium, kvicksilver, nickel och polycykliska aromatiska kolväten i luften	573
165	Inrikesministeriets beslut om ändring av kommunindelningen mellan Seinäjoki stad och Ilmajoki kommun	584
166	Finansministeriets förordning om den utdelning som tillämpas vid redovisning av de i 5 § lagen om skatteredovisning avsedda skatter som betalats innan beskattningen har slutförts för skatteåret 2007	585

Nr 162

Lag

om ändring av 20 § i inkomstskattelagen

Given i Helsingfors den 9 februari 2007

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i inkomstskattelagen av den 30 december 1992 (1535/1992) 20 § 1 mom. 1 punkten, sådan den lyder i lag 227/1995, som följer:

20 §

Samfund som är befriade från inkomstskatt

Fria från skatt på inkomst är

1) Finlands Bank, Helsingfors universitet, Rundradion Ab, Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden, Nordiska miljöfinansieringsbolaget, Finnvera Abp, Fonden för in-

dustriellt samarbete Ab, Ekokem Oy Ab, Jubileumsfonden för Finlands självständighet och statens säkerhetsfond,

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet.

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för det skatteår under vilket lagen träder i kraft.

Helsingfors den 9 februari 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

RP 271/2006
FiUB 44/2006
RSv 274/2006

24—2007

895043

Nr 163

Republikens presidents förordning**om ikraftträdande av överenskommelsen med Algeriet om ömsesidigt främjande av och skydd för investeringar och av lagen om ikraftträdande av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen**

Given i Helsingfors den 9 februari 2007

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat på föredragning av utrikeshandels- och utvecklingsministern för handläggning av ärenden som hör till utrikesministeriets verksamhetsområde, föreskrivs:

1 §

Den i Alger den 13 januari 2005 mellan Republiken Finlands regering och Demokratiska Folkrepubliken Algeriets regering ingångna överenskommelsen om ömsesidigt främjande av och skydd för investeringar, som godkänts av riksdagen den 14 februari 2006 och godkänts av republikens president den 10 mars 2006 samt beträffande vilken noterna om dess godkännande utväxlats den 26 januari 2007, är i kraft från den 25 februar 2007 så som därom har överenskommit.

2 §

Lagen den 10 mars 2006 om ikraftträdande

Helsingfors den 9 februari 2007

av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Algeriet om ömsesidigt främjande och skydd för investeringar (194/2006) träder i kraft den 25 februar 2007.

3 §

De bestämmelser i överenskommelsen som inte hör till området för lagstiftningen är i kraft som förordning.

4 §

Denna förordning träder i kraft den 25 februar 2007.

Republikens President**TARJA HALONEN**Utrikeshandels- och utvecklingsminister *Paula Lehtomäki*

Nr 164

Statsrådets förordning**om arsenik, kadmium, kvicksilver, nickel och polycykliska aromatiska kolväten i luften**

Given i Helsingfors den 8 februari 2007

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet, föreskrivs med stöd av 11 och 16 § i miljöskyddslagen av den 4 februari 2000 (86/2000), av dem 16 § sådan den lyder i lag 252/2005:

1 §

Syfte

Syftet med denna förordning är att förebygga och minska förorening av miljön, särskilt olägenheterna för hälsan och övriga miljöolägenheter genom att fastställa målvärden för koncentrationen i luften av arsenik, kadmium, nickel och bens(a)pyren från och med den 1 januari 2013.

I de områden där luftföroreningarna inte överskrider målvärdena skall en så god luftkvalitet som möjligt upprätthållas.

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *målvärde* en koncentration som såvitt möjligt skall underskridas inom en bestämd tid och genom vilken man strävar efter att undvika skadliga hälso- och miljöeffekter,

2) *totalt nedfall* den totala massan av de föroreningar som inom ett visst område och under en viss tid överförs från atmosfären till olika ytor, såsom marken, vattnet, växtligheten och fasta konstruktioner,

3) *koncentration av arsenik, kadmium, nickel och bens(a)pyren* respektive grundämnes och förenings totala koncentration fastställt enligt den totala mängden inandningsbara partiklar (PM₁₀),

4) *polycykliska aromatiska kolväten* organiska föreningar i form av minst två aromatiska ringar som består av bara kol och väte,

5) *gasformigt totalkvicksilver* elementärt kvicksilver i gasfas (Hg⁰) och reaktivt kvicksilver i gasfas, dvs. vattenlösligt kvicksilver med tillräckligt högt ångtryck för att befinna sig i gasfas,

6) *tidstäckning* den tid som använts för mätning av föroreningar i relation till den period under vilken den genomsnittliga mängden beräknas,

7) *lägsta godtagbara datafångst andel* godtagbara resultat av den totala datafångsten.

Med *luft, förorening, uppföljning av luftkvaliteten, uppföljningsområde, befolkningskoncentration, inandningsbara partiklar (PM₁₀), övre utvärderingströskel, nedre utvärderingströskel, fasta mätningar och indikativa mätningar* avses i denna förordning vad som om dem förskrivs i statsrådets förordning om luftkvaliteten (711/2001).

3 §

Målvärden

I syfte att förebygga olägenheter för hälsan

och miljön är målet att koncentrationerna av arsenik, kadmium, nickel och bens(a)pyren i luften från och med den 1 januari 2013 inte får överstiga följande målvärden:

Förorening	Genomsnittsperiod	Målvärde ¹⁾ ng/m ³
Arsenik (As)	Kalenderår	6
Kadmium (Cd)	Kalenderår	5
Nickel (Ni)	Kalenderår	20
Bens(a)pyren ²⁾	Kalenderår	1

¹⁾ Koncentrationen fastställs utgående från de inandningsbara partiklarnas genomsnittliga massa under ett kalenderår. Resultaten anges vid utomhusluftens temperatur och tryck.

²⁾ Bens(a)pyren är en polycyklisk aromatisk förening som används som markör för den cancerrisk som dessa föreningar utgör.

4 §

Uppnående av målvärdena samt förenande av miljötillstånd med villkor

I de områden där det i 3 § föreskrivna målvärdet överskrids eller riskerar att överskridas skall alla åtgärder som krävs för att se till att målvärdena inte överskrids under den bestämda tiden och som inte orsakar oproportionerliga kostnader vidtas. Åtgärderna skall inriktas på de viktigaste utsläppskällorna.

Inom tillståndspliktig verksamhet skall man med bästa tillgängliga teknik och bästa praxis från miljösynpunkt försöka förhindra en överskridning av målvärdena på det sätt som föreskrivs i miljöskyddslagen (86/2000).

Om tillståndspliktig verksamhet orsakar eller om det finns grundad anledning att misstänka att den orsakar sådan luftförorening som avses i denna förordning samt överskridningar av de utvärderingströsklarna som anges i bilaga 1 till denna förordning, förenas inrättningens miljötillstånd med villkor om tillräcklig kontroll av utsläppen av de föroreningar som avses i 1 § och deras verkningar.

5 §

Myndigheterna och deras uppgifter vid uppföljningen av luftkvaliteten

Bestämmelser om kommunernas skyldighet att följa luftkvaliteten, på det sätt som de lokala förhållandena kräver, finns i 25 § i

miljöskyddslagen. I 2 § 5 punkten i lagen om Huvudstadsregionens samarbetsdelegation (1269/1996) föreskrivs om uppföljningen av luftkvaliteten i huvudstadsregionen.

De regionala miljöcentralerna skall ha kännedom om luftkvaliteten och se till att uppföljningen av luftkvaliteten har ordnats väl inom det egna området samt se till att nödvändig regional information om uppföljningen införs i luftkvalitetsdelen i datasystemet för miljövärdsinformation.

Meteorologiska institutet sörjer för uppföljningen av de föroreningar som anges i denna förordning på bakgrundsstationer på landsbygden.

6 §

Uppföljningsområden

Uppföljningsområdena för arsenik, kadmium, nickel och bens(a)pyren är

- 1) huvudstadsregionen enligt 1 § i lagen om Huvudstadsregionens samarbetsdelegation (*SAD-området*),
- 2) övriga Finland.

7 §

Organisering av uppföljningen i uppföljningsområdena

Då uppföljningen av luftkvaliteten planeras, skall utvärderingströsklarna för luftkvaliteten enligt bilaga 1, grunderna för valet av

mätområden och placeringen av mätstationer enligt bilaga 2 samt kvalitetsmålen och kvalitetskraven för uppföljningsmetoderna enligt bilaga 3 beaktas.

Fasta mätningar av luftkvaliteten skall göras i de uppföljningsområden där den övre utvärderingströskeln överskrids. Mätningarna får kompletteras med modelleringsmetoder för att tillräcklig information om luftkvaliteten skall kunna erhållas. Inom de uppföljningsområden där koncentrationerna ligger mellan den övre och den nedre utvärderingströskeln får för utvärdering av luftkvaliteten användas en kombination av fasta mätningar och indikativa mätningar, samt modelleringsmetoder. Då koncentrationerna av luftföroreningar underskrider den nedre utvärderingströskeln räcker det att luftkvaliteten följs endast med hjälp av spridningsmodeller, utsläppsinventeringar eller övriga motsvarande metoder. Huruvida uppföljningen är tillräcklig skall kontrolleras i enlighet med avsnitt II i bilaga 1 med åtminstone fem års mellanrum.

Antalet mätstationer och uppföljningsmetoderna skall vara tillräckliga för att luftkvaliteten skall kunna utvärderas i enlighet med avsnitten I och IV i bilaga 2 och avsnitt I i bilaga 3. Resultaten från mätningarna av luftkvaliteten eller från modellberäkningar kan även utnyttjas vid utvärderingen av luftkvaliteten i områden med likartade förhållanden.

I de områden där uppgifter från fasta mätningar kompletteras med uppgifter från andra uppföljningsmetoder, såsom indikativa mätmetoder, luftkvalitetsmodelleringar eller utsläppsinventeringar, eller där enbart andra metoder än fasta mätningar används vid utvärderingen av luftkvaliteten skall uppföljningsmetodernas rumsliga upplösning vara tillräcklig för att göra det möjligt att fastställa koncentrationerna av luftföroreningar i luften.

8 §

Organisering av uppföljningen i områden med landsbygdsbakgrund

Luftkvaliteten i bakgrundsområdena skall följas vid åtminstone tre mätstationer där man genom indikativa mätningar mäter kon-

centrationen i luften av arsenik, kadmium, nickel, gasformigt totalkvicksilver, bens(a)pyren och de andra polycykliska aromatiska kolväten som anges i 2 mom., samt det totala nedfallet av arsenik, kadmium, kvicksilver, nickel, bens(a)pyren och andra polycykliska aromatiska kolväten. Vidare skall man i mån av möjlighet samla information om koncentrationerna av tvåvärt kvicksilver i partikel- och gasform.

För utvärdering av andelen bens(a)pyren av de totala halterna av polycykliska aromatiska kolväten i luften skall andra relevanta polycykliska aromatiska kolväten övervakas. Sådana är åtminstone bens(a)antracen, bens(b)fluoranten, bens(j)fluoranten, bens(k)fluoranten, inden(1,2,3-cd)pyren och dibens(a,h)antracen.

De i 1 mom. avsedda övervakningspunkterna för koncentrationerna av föroreningar skall placeras i enlighet med avsnitten I, II och III i bilaga 2 och väljas så att de geografiska variationerna och långsiktiga tendenserna när det gäller koncentrationerna av föroreningar kan fastställas.

Bioindikatorutredningar kan användas för utvärdering av den regionala fördelningen av koncentrationerna eller nedfallet och de regionala mönstren när det gäller effekterna på ekosystemen.

9 §

Tillgång till uppgifter och allmän information

Uppgifterna om koncentrationerna i luften av arsenik, kadmium, kvicksilver, nickel, bens(a)pyren och andra polycykliska aromatiska kolväten som avses i 8 §, samt om nedfallet av arsenik, kadmium, kvicksilver, nickel, bens(a)pyren och andra polycykliska aromatiska kolväten som avses i 8 § skall uppdateras kalenderårsvis.

Uppgifterna skall omfatta en redogörelse för de uppmätta koncentrationerna i relation till målvärdet samt uppgift om eventuella hälsoeffekter och eventuell miljöpåverkan. Om målvärdena överskrids, skall i uppgifterna anges orsakerna till överskridandet samt uppgift om det berörda området och befolkningen som exponeras för sådant överskridandet.

De uppgifter som avses i 1 och 2 mom. samt uppgifter om de åtgärder som avses i 4 § 1 och 2 mom. skall göras allmänt tillgängliga genom datanätstjänster, luftkvalitetstelefon, tidningar, radio och television eller på informations- eller anslagstavlor.

10 §

Införande av information i datasystemet för miljövärdsinformation

De bestämmelser i 14 § i statsrådets förordning om luftkvaliteten som gäller införande av uppgifter i luftkvalitetsdelen i datasystemet för miljövärdsinformation skall tillämpas på införandet av uppgifter om arsenik, kadmium, kvicksilver, nickel och bens(a)pyren. Meteorologiska institutet svarar för införandet av uppgifter om områden med landsbygdsbakgrund.

Helsingfors den 8 februari 2007

Miljöminister *Stefan Wallin*

11 §

Referensmetoder

Vid fastställandet av koncentrationerna av föroreningar och nedfallen som avses i denna förordning skall användas den referensmetod som avses i bilaga 4 eller någon annan metod som ger motsvarande resultat som referensmetoden.

I avsaknad av en referensmetod får nationella standardmetoder eller ISO –standard metoder användas.

12 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 15 februari 2007.

Lagstiftningsråd *Oili Rahnasto*

KLASSIFICERING AV OMRÅDENA FÖR UTVÄRDERING AV LUFTKVALITETEN

I Övre och nedre utvärderingströsklar

Följande övre och nedre utvärderingströsklar skall gälla:

	Arsenik	Kadmium	Nickel	Bens(a)pyren
Övre utvärderings- tröskel i procent av målvärdet	60 % (3,6 ng/m ³)	60 % (3 ng/m ³)	70 % (14 ng/m ³)	60 % (0,6 ng/m ³)
Nedre utvärde- ringströskel i pro- cent av målvärdet	40 % (2,4 ng/m ³)	40 % (2 ng/m ³)	50 % (10 ng/m ³)	40 % (0,4 ng/m ³)

II Fastställande av övre och nedre utvärderingströsklar

Huruvida de övre och nedre utvärderingströsklarna har överskridits fastställs på basis av koncentrationerna de föregående fem åren. En utvärderingströskel anses ha överskridits, då tröskelvärdet har överskridits under minst tre kalenderår under dessa fem föregående år.

Om det inte finns uppgifter tillgängliga om koncentrationerna under en femårsperiod, kan uppgifter från kortare mätperioder samt från utsläppsinventeringar och luftkvalitetsmodeller användas. Uppgifterna skall vara representativa för sådana områden och årstider som är typiska för de högsta koncentrationerna.

VAL AV MÄTOMRÅDEN OCH PLACERING AV MÄTSTATIONER

I Allmänna grunder för val av mätområden

Mätområdet skall väljas så att information fås om

- koncentrationerna i områden där befolkningen direkt eller indirekt utsätts mest för luftföroreningar och där exponeringstiden är betydande i förhållande till den period under vilken målvärdena beräknas,
- koncentrationerna i områden som är representativa för den exponering som befolkningen i allmänhet utsätts för, och
- nivåerna av det nedfall som representerar befolkningens indirekta exponering genom livsmedelskedjan.

Mätområdet skall vara tillräckligt representativt. Förläggningsplatsen för en station som mäter trafikens inverkan (*station för trafikmiljön*) skall väljas så att den är representativ för luftkvaliteten i ett omgivande område på minst 200 m². Förläggningsplatsen för en station som mäter luftkvaliteten i industriområden och verkningar av industrianläggningar (*station för industri- miljön*) skall väljas så att den i mån av möjlighet är representativ för luftkvaliteten i ett omgivande område på minst 250 x 250 m. En station som skall representera allmän luftkvalitet (*urban bakgrundsstation*) skall placeras i ett område som är representativt för luftkvaliteten i ett område på flera kvadratkilometer. Ett mätområde där bakgrundskoncentrationerna följs, skall väljas så att det ligger minst några kilometer från befolkningskoncentrationer och annan betydande tätbebyggelse eller andra betydande industrianläggningar som kan påverka bakgrundskoncentrationerna.

Om syftet är att utvärdera industrikällors inverkan på halterna, skall antalet provtagningsplatser och placeringen av dem fastställas med beaktande av utsläppsfrekvenser, luftföroreningarnas sannolika spridningsmönster och befolkningens potentiella exponering. Om koncentrationerna förutsätter fasta mätningar, skall åtminstone en provtagningspunkt installeras i närmaste bostadsområde i den förhärskande vindriktningen från källan. Där bakgrundskoncentrationen är okänd, skall ytterligare en provtagningspunkt placeras i den förhärskande vindriktningen. Särskilt där målvärdena överskrids skall provtagningspunkterna placeras så att man kan övervaka tillämpningen av bästa tillgängliga teknik.

II Grunderna för mätstationernas placering

Alla stationer

Flödet runt intaget till provtagningsutrustningen (*sond*) bör vara fritt utan några hinder som påverkar luftflödet i närheten av provtagningsplatsen. I allmänhet skall den ligga på minst några meters avstånd från byggnader, träd och andra hinder samt på minst 0,5 m avstånd från närmaste byggnad, om provtagningsplatsen är representativ för luftkvaliteten i närheten av byggnader.

Intaget till provtagningsutrustningen skall i allmänhet placeras på minst 1,5 m (*andningszonen*) och högst 4,0 m höjd från marknivån. Under vissa omständigheter kan högre lägen, högst 8 m, vara nödvändiga. En högre placering kan vara befogad om mätstationen representerar ett mycket vidsträckt område.

Intagssonden skall inte placeras i omedelbar närhet av en föroreningskälla.

Provtagningsutrustningens luftutsläpp skall placeras så att frånluften inte kommer in i intags-sonden.

Stationer för trafikmiljön

Provtagningsplatserna skall ligga minst 25 m från större vägkorsningar samt minst 4 m från mittlinjen på det närmaste körfältet.

Intagssonden skall placeras så att proverna är representativa för luftkvaliteten i närheten av bostadsbyggnader och andra byggnader.

Bakgrundsstationer på landsbygden

För mätningar av nedfall i områden med landsbygdsbakgrund skall riktlinjerna och kriterierna i samarbetsprogrammet för övervakning och utvärdering av den långväga spridningen av luftföroreningar i Europa (EMEP) tillämpas i möjligaste mån.

Övriga faktorer som skall iaktas

- eventuella störningskällor,
- faktorer som inverkar på funktionsdugligheten,
- vägförbindelser,
- tillgång till elektricitet och datakommunikationsförbindelser,
- platsens synlighet och hur väl stationen smälter in i omgivningen,
- befolkningens och mätpersonalens säkerhet,
- koncentring av mätningar (grundande av flerkomponentsstationer) samt
- övriga planeringskrav.

III Dokumentation och kontroll av provtagningsplatsen

Förfarandet vid val av provtagningsplats skall dokumenteras på ett lämpligt sätt med hjälp av skriftliga beskrivningar, fotografier av omgivningen och kartor. Provtagningsplatserna skall med jämna mellanrum kontrolleras och förfarandena som använts vid dokumenteringen upprepas för att säkerställa att urvalskriterierna fortfarande uppfylls.

IV Minsta antal mätstationer i uppföljningsområden där fasta mätningar är den enda informationskällan

a) Stationer för uppföljning av den belastning som föranleds av diffusa källor

Uppföljningsområde	Om de högsta koncentrationerna överstiger den övre utvärderingströskeln ¹⁾		Om de högsta koncentrationerna ligger mellan den övre och nedre utvärderingströskeln	
	arsenik, kadmium, nickel	bens(a)pyren	arsenik, kadmium, nickel	bens(a)pyren
SAD-området	2	2	1	1
Övriga Finland	3	4	2	2

¹⁾ Skall omfatta minst en urban bakgrundsstation och i fråga om bens(a)pyren också en station för trafikmiljön, förutsatt att detta inte ökar antalet mätstationer.

b) Stationer för uppföljning av den belastning som föranleds av punktkällor

Antalet mätstationer som behövs för kontinuerlig uppföljning av den belastning som orsakas av punktkällor fastställs från fall till fall med beaktande av utsläppsmängderna, spridningen av föroreningar i närheten av utsläppskällan samt befolkningens potentiella exponering.

Stationerna skall placeras så att tillämpningen av den bästa tillgängliga teknik som avses i 4 § i förordningen kan övervakas.

KVALITETSMÅL OCH KVALITETSKRAV FÖR UPPFÖLJNINGSMETODERNA

I Kvalitetsmål och behandling av resultaten

Kvalitetsmålen för uppföljningsmetoderna när det gäller tillåten osäkerhet i fråga om metoderna, lägsta godtagbara tidstäckning och datafångst vid mätningar är följande:

	Arsenik, kadmium och nickel	Bens(a)pyren	Andra polycykliska aromatiska kol- väten än bens(a)pyren, gas- formigt totalkvick- silver	Totalt nedfall
Fasta mätningar				
- tillåten osäkerhet	40 %	50 %	-	-
- lägsta godtagbara tidstäckning	50 %	33 %	-	-
- lägsta godtagbara datafångst	90 %	90 %	-	-
Indikativa mät- ningar				
- tillåten osäkerhet	40 %	50 %	50 %	70 %
- lägsta godtagbara tidstäckning	14 %	14 %	14 %	33 %
- lägsta godtagbara datafångst	90 %	90 %	90 %	90 %
Modellering				
- tillåten osäkerhet	60 %	60 %	60 %	60 %
Övrig utvärde- ring				
- tillåten osäkerhet	100 %	100 %	100 %	100 %

Mätosäkerheten (med ett konfidensintervall på 95 %) utvärderas enligt principerna i CEN:s vägledning Guide to the expression of uncertainty in measurement (ENV 13005-1999), standarden ISO 5725:1994 (Accuracy, trueness and precision of measurement methods and results) eller CEN-rapporten Air Quality – Approach to uncertainty estimation for ambient air reference measurement methods (CR 14377:2002E). Procentsatsen för osäkerhet i tabellen avser enskilda mätningar för vilka medelvärdet under provtagningsperioden fastställs inom ett 95-procentigt konfidensintervall. Osäkerheten i mätningarna kan anses gälla inom området för det aktuella målvärdet. Fasta och indikativa mätningar skall fördelas jämnt över året så att missvisande resultat kan förhindras.

Osäkerheten vid modellering och övrig utvärdering definieras som den största avvikelser för uppmätta och beräknade koncentrationsnivåer under den period som den relevanta parametern beräknas utan hänsyn till tidpunkten för händelserna.

Kraven på lägsta godtagbara datafångst och tidstäckning omfattar inte förluster av data på grund av regelbunden kalibrering eller normalt underhåll av instrument. För mätning av koncentrationerna av bens(a)pyren och andra polycykliska aromatiska kolväten krävs dygnsprovtagning. Med urskiljning kan enskilda prover som tagits under en period på upp till en månad slås samman och analyseras som ett sammansatt prov, förutsatt att man kan försäkra att proverna förblir stabila under perioden. Koncentrationerna av bens(b)fluoranten, bens(j)fluoranten och bens(k)fluoranten kan anges som en summa om det inte är möjligt att skilja dem åt vid analys. Dygnsprovtagning rekommenderas också för fastställande av arsenik, kadmium- och nickelkoncentrationer.

Provtagningen måste fördelas jämnt över veckans dagar och året. För nedfallsmätningen rekommenderas månatlig, eller veckovis, provtagning under hela året. I stället för provtagning av det totala nedfallet får våt provtagning användas om man kan visa att skillnaden mellan metoderna inte överstiger 10 procent. Nedfallet skall i regel redovisas som $\mu\text{g}/\text{m}^2/\text{d}$.

Mätningarnas tidstäckning kan vid fasta mätningar vara minst 14 procent och vid indikativa mätningar minst 6 procent, om man kan visa att den utvidgade osäkerheten på 95 procent för det årliga medelvärdet, beräknat utifrån kvalitetsmålen för tabellen i enlighet med standarden ISO 11222:2002 (Determination of the uncertainty of the time average of air quality measurements), håller sig inom tillåtna gränser.

II Krav vid användning av luftkvalitetsmodeller

Om man använder en luftkvalitetsmodell för utvärderingen, skall hänvisningar till beskrivningar av modellen och information om osäkerheten anges. Osäkerheten i modellen definieras som den största avvikelser för uppmätta och beräknade koncentrationsnivåer under ett helt år utan hänsyn till tidsmässiga variationer i koncentrationerna.

III Krav beträffande övrig utvärdering

När utvärderingen av luftkvaliteten baserar sig på utsläppsinventeringar, utnyttjandet av information om luftkvaliteten i områden med likartade förhållanden eller andra motsvarande indirekta metoder för utvärdering, får osäkerheten beträffande utvärderingen inte överstiga 100 procent.

REFERENSMETODER

1. Provtagning och analys av arsenik, kadmium och nickel i luften

SFS-EN 14902:2005 (Ambient air – Standard method for the measurement of Pb, Cd, As and Ni in the PM₁₀ fraction of suspended particulate matter). Referensmetoden bygger på manuell PM₁₀ –provtagning motsvarande standarden EN 12341 med påföljande bearbetning av proverna och analys med hjälp av atomabsorptionsspektrometri eller ICP –masspektrometri.

2. Provtagning och analys av polycykliska aromatiska kolväten i luften

Referensmetoden för mätning av bens(a)pyrenkoncentrationerna i luften (Ambient air – Standard method for the measurement of the concentration of Benzo(a)pyrene in ambient air) håller på att standardiseras av den europeiska standardiseringskommittén CEN. Referensmetoden bygger på manuell PM₁₀ –provtagning motsvarande EN 12341.

I avsaknad av en referensmetod för bens(a)pyren och andra polycykliska aromatiska kolväten får nationella standardmetoder eller ISO –standardmetoder användas, såsom ISO –standarden 12884:2000 (Ambient air – Determination of total (gas and particle-phase) polycyclic aromatic hydrocarbons – Collection on sorbent-backed filters with gas chromatographic/mass spectrometric analyses) eller ISO –standarden 16362:2005 (Ambient air – Determination of particle-phase polycyclic aromatic hydrocarbons by high performance liquid chromatography).

3. Provtagning och analys av kvicksilver i luften

Referensmetoden för mätning av kvicksilverkoncentrationerna i luften skall vara en automatisk metod grundad på atomabsorptionsspektrometri eller atomfluorescensspektrometri.

I avsaknad av en CEN-standardmetod får nationella standardmetoder eller ISO –standardmetoder användas.

4. Provtagning och analys av nedfallet av arsenik, kadmium, kvicksilver, nickel och polycykliska aromatiska kolväten

Referensmetoden för provtagning och analys av nedfallet av arsenik, kadmium, kvicksilver, nickel och polycykliska aromatiska kolväten skall bygga på utplaceringen av cylinderformade nedfallsmätare med standarddimensioner.

I avsaknad av en CEN –standardmetod får nationella standardmetoder, såsom SFS –standarden 3865:1978 (Bestämning av nedfallande stoft) eller EMEP:s vägledning EMEP Manual for sampling and chemical analysis (EMEP/CCC Report 1/95, Rev. 2001) användas.

5. Luftkvalitetsmodellering

Inga referensmetoder för luftkvalitetsmodellering kan specificeras för närvarande.

Nr 165

Inrikesministeriets beslut**om ändring av kommunindelningen mellan Seinäjoki stad och Ilmajoki kommun**

Utfärdat i Helsingfors den 23 november 2006

Inrikesministeriet har med stöd av 11 § 2 mom. i kommunindelningsslagen av den 19 december 1997 (1196/1997) och 5 § i språklagen av den 6 juni 2003 (423/2003) beslutat:

Ändring i kommunindelningen

Från Seinäjoki stad överförs till Ilmajoki kommun från Palo by i sin helhet lägenheten Harjanmaa 5:291.

på kommunens anslagstavla till dess att beslutet har vunnit laga kraft.

För övrigt svarar inrikesministeriet för tillkännagivande av beslutet.

Verkningar på språklig indelning

Överföringen föranleder inte ändring i kommunernas språkliga indelning.

Besvärshanvisning

Ändring i detta beslut får sökas av vederbörande kommun eller en medlem i kommunen genom besvär.

Ändring söks genom en besvärsskrift som adresseras och lämnas in till högsta förvaltningsdomstolen.

Besvärsskriften skall lämnas till högsta förvaltningsdomstolens registratorskontor, Unionsgatan 16, 00130 Helsingfors, inom 30 dagar från det att beslutet publicerats i författningssamlingen.

I besvärsskriften skall anges ändringssökandens namn, hemkommun och kontaktinformation samt det överklagade beslutet, den ändring som söks i beslutet och grunderna för den ändring som söks.

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2008.

Tillkännagivande av beslutet

Beslutet skall meddelas i vederbörande kommuner såsom kommunala tillkännagivanden offentliggörs i kommunerna. Beslutet och motiveringen till detta skall vara uppsatta

Helsingfors den 23 november 2006

Region- och kommunminister *Hannes Manninen*

Överinspektör Suvi Savolainen

Nr 166

Finansministeriets förordning**om den utdelning som tillämpas vid redovisning av de i 5 § lagen om skatteredovisning avsedda skatter som betalts innan beskattningen har slutförts för skatteåret 2007**

Given i Helsingfors den 8 februari 2007

I enlighet med finansministeriets beslut föreskrivs med stöd av 5 § lagen den 10 juli 1998 om skatteredovisning (532/1998):

1 §

Vid redovisning av till skatteåret 2007 hänförliga förskottsinnehållningar, kompletteringar av förskottet och förskott som betalas vid uppbörden samt kvarskatt som betalts innan beskattningen har slutförts tillämpas bestämmelserna i denna förordning.

2 §

Vid redovisning enligt 5 § lagen om skatteredovisning för skatteåret 2007 används följande utdelning:

Statsskatt	32,27 %
Kommunalskatt	57,96 %
Kyrkoskatt	3,41 %
Försäkrads sjukförsäkringspremie	
— sjukvårdspremie	4,14 %
— dagpenningsspremie	2,22 %

3 §

För redovisning enligt 5 § lagen om skatteredovisning för skatteåret 2007 beräknas kommunernas utdelning så, att debiterad kommunalskatt enligt den verkställda beskattningen för 2005 rättas i enlighet med inkomstskattesatsen för 2007. Den på detta sätt erhållna debiterade kommunalskatt rättas med en koefficient som utgörs av förhållandet mellan invånarantalen för respektive kommun den 1 januari 2006 och den 1 januari 2005. Utdelningen för respektive kommun beräknas som den andel som den så-

lunda uppskattade kommunalskatten utgör av summan av alla kommuners motsvarande skatter.

Församlingarnas utdelning beräknas så, att från andelen kyrkoskatt som skall betalas avskiljs de evangelisk-lutherska församlingarnas sammanlagda andel, den tyska församlingens andel samt respektive ortodoxa församlingens andel i en proportion som motsvarar debiteringen vid den senast verkställda beskattningen. Efter detta fastställs de evangelisk-lutherska församlingarnas andelar på motsvarande sätt som kommunernas utdelning, men med tillämpning av församlingens inkomstskattesats för 2007.

Innan kommunernas och de evangelisk-lutherska församlingarnas utdelning beräknas justeras den debiterade kommunalskatt och den debiterade kyrkoskatt på följande sätt:

Kommun och evangelisk-lutherska församling	Förhöjning av kommunalskatt, euro	Förhöjning av kyrkoskatt, euro
Anjalankoski	810 000	61 300
Eno	300 000	25 000
Fredrikshamn	400 000	33 300
Imatra	1 000 000	69 400
Jakobstad	1 100 000	107 000
Jorois	80 000	7 100
Joutseno	200 000	16 200
Kemi	1 580 000	103 900
Kotka	600 000	48 000
Kuusankoski	750 000	49 300
Lieksa	300 000	24 000

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 166

Kommun och evangelisk-lutherska församling	Förhöjning av kommunalskatt, euro	Förhöjning av kyrkoskatt, euro	Kommun och evangelisk-lutherska församling	Nedsättning av kommunalskatt euro	Nedsättning av kyrkoskatt euro
Mänttä	250 000	19 700	Jämsä	555 120	42 159
Orivesi	1 055 120	82 659	Nådendal	273 400	19 000
Rautjärvi	170 000	16 500	Saltvik	435 000	46 600
Rikssvenska Olaus Petri-församlingen		192 000			
Ruokolahti	250 000	22 000			
Varkaus	750 000	55 400			
Villmanstrand	1 100 000	73 300			
Äänekoski	700 000	49 700			

4 §

Denna förordning träder i kraft den 16 februari 2007.

Helsingfors den 8 februari 2007

Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

Konsultativ tjänsteman Merja Taipalus